

Odysseus describes the plea Elpenor makes in the underworld

“πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῶ,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 «Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.»
 “ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ’ οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 «διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἴνος.
 Κίρκης δ’ ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄψορον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ’ Ἄϊδόσδε κατῆλθε.
 νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ’ ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ’ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Τηλεμάχου θ’, ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιῶν δόμου ἐξ Ἀΐδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις ἐυεργέα νῆα·
 ἔνθα σ’ ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο.
 μή μ’ ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν
 νοσοφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι,
 ἀλλά με κακῆται σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἔστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Homer Odyssey 11.51-76